

Proč vánoční strom neopadává

PRASTARÁ LIDOVÁ POHÁDKA

Jednoho svěžího podzimu před mnoha lety zůstal v lese zraněný ptáček a smutně sledoval, jak všichni jeho přátelé odlétají na jih do teplých krajín. Nemohl se k nim přidat, a tak hledal, kde by se mohl před nadcházející zimou ukrýt. Uviděl v lese silné větve stromů, sebral poslední síly, vzletl k nim a doufal, že tam najde útočiště.

Prvním stromem, ke kterému přiletěl, byla bílá bříza. „Krásná břízo,“ prosil, „necháš mne ve svých teplých větvích přečkat zimu?“

„Jaká to troufalost!“ odpověděla bříza. „Budu mít co dělat, abych se v zimě postarala o své vlastní listy. Jdi pryč.“

Ptáček tedy poletoval dál, až si našel cestu k dubu. „Ó, mocný dube,“ prosil, „necháš mne ve svých větvích přečkat zimu?“

Dub se na ptáčka podíval zcela pohoršeně. „Pokud u mne zůstaneš celou zimu, sniš mi všechny žaludy,“ odfrkl. „Jdi pryč.“

Ptáček tedy poskakoval a poletoval dál, až se ocitl u vrby. „Ó, ctihodná vrbo,“ žádal, „necháš mne ve svých teplých větvích přečkat zimu?“

„To nikdy,“ řekla vrba. „Cizím nepomáhám. Jdi pryč.“

Chudák ptáček už ztrácel naději, že by mohl najít přístřeší, když v tom se nad ním ozval jemný hlas: „Můžeš zůstat na jedné z mých větví,“ prohlásil. „Vyber si tu úplně nejteplejší ze všech.“

Když ptáček vzhledl, spatřil pěkně rostený vánoční strom.

„Ach, děkuji ti,“ odpověděl. „A mohu tu zůstat celou zimu?“

„Ano,“ řekl strom, „to by se mi líbilo!“

Tu na ptáčka zavolala i vysoká borovice, která rostla vedle vánočního stromu: „Mé větve nejsou tak teplé, ale jsem velká a silná, takže tě mohu chránit před větrem.“

Ptáček tedy vyletěl nahoru na teplou větev vánočního stromu a borovice jej chránila před větrem. Když viděl, co se děje, nabídl malému ptáčkovi pomoc i nedaleký jalovec a dal mu své bobule, aby měl po celou zimu co jíst.

Tu noc pak přišel do lesa studený Severní vítr, aby si v něm pohrál. Foukal na stromy svým ledovým dechem a každý lístek, kterého se dotkl, spadl na zem. „Mohu sáhnout na každý list?“ zeptal se svého otce, Zimního krále.

„Ne,“ odpověděl Zimní král. „Stromy, které byly laskavé k ptáčkovi, si mohou své listy nechat.“

A tak jim Severní vítr neublížil. Vánoční strom, borovice i jalovec si proto ponechaly své jehličí po celou zimu. A tak je tomu dodnes.

